

BUBBLAN

Written by

Mohamed El Abed

Scener om döden

1. INT. KÄLLARE - FATIMAS VILLA - DAG

I ett litet men ordningsamt förvaringsrum i källaren står FATIMA (50) på en stege. Hon rensar och lyfter ner saker från hyllorna till sin lillebror AZIZ (35). Fatima domderar sin bror när de går igenom deras gamla grejor.

FATIMA
Lägg lådan vid dörren.

AZIZ
Ja, jag ska.

FATIMA
Sluta säga så.

AZIZ
Ok.

FATIMA
Så mycket skit.

Aziz hör inte han har hittat en röd sjal i en av lådorna.

FATIMA (CONT'D)
HALLÅ!!

Aziz vaknar till liv.

AZIZ
Förlåt.

FATIMA
Jag kan inte göra det här hela dagen. Här är lådan, lägga den på andra sidan dörren.

Aziz lägger lådan där Fatima visat. Hon fortsätter rota.

FATIMA (CONT'D)
Jag skulle aldrig tagit hand om era saker.

AZIZ
Jag hjälper ju dig att rensa nu.

FATIMA
Ja, men vad ska jag göra med dina systrars saker!

Fatima räcker en tung låda till Aziz som han knappt orkar bära.

AZIZ
Kommer alla till jul?

FATIMA
Det blir vad det blir.

AZIZ
Sist vi alla var samlade var mammas
sista jul och de är mer än tjugo år
sen.

FATIMA
Den här lådan den är din, den
följer med dig hem idag.

Det står mamma på lådan. Aziz börjar genast att rota bland sakerna i lådan, han hittar ett foto.

AZIZ
Vad ung hon var.

Nu är det Fatima som inte hör Aziz, hon har hittat en guld halsband med en Fatimas hand. Aziz fortsätter att rota och plockar upp en tekanna i guld.

AZIZ (CONT'D)
Där är den, jag trodde jag hade
tappat bort mammas teservis.

Aziz sätter sig ner och lägger ut alla minnena från mamma på golvet.

FATIMA
Men hallå! Du skulle ju hjälpa mig?

Aziz vaknar till liv från minnena och hjälper sin syster.

AZIZ
Hur var hon?

FATIMA
Vem?

AZIZ
Mamma.

FATIMA
Hon var världens snällaste.

AZIZ
Jag minns knappt, kan du inte
berätta något mer om henne.

FATIMA

Hon var en ängel med ett stort hjärtat.

AZIZ

Men hur var hon som människa?

Fatima hittar en stor inramad bild på mamman. Som hon diskret lägger undan.

AZIZ (CONT'D)

Jag vill veta sånt som om hon någon gång var kär?

FATIMA

Hjälp mig istället.

AZIZ

Varför kan du inte berätta.

FATIMA

Stapla den på första lådan.

AZIZ

Hur var hon efter pappa flytta till Marocko? Jag vill veta.

FATIMA

(arg)

SÅ NU VILL DU PRATA, MEN NÄR JAG VILLE PRATA MED DIG VAR DU I EN JÄVLA BUBBLA?

AZIZ

Jag var tolv och ville bara glömma.

FATIMA

Som alltid när du vill något ska jag släppa allt och stå till din tjänst!

AZIZ

Jag var ett barn, visste inte bättre men behöver jag veta.

FATIMA

Jag fattar inte varför ni alltid gör så hör mot mig. Jag ska aldrig mer ställa upp för er.

Fatima släpper lådan hon håller på golvet. Hon går ner från stegen säger inget innan hon lämnar rummet och slår igen dörren hårt.